

Resumé:

Loven bygger på Læreruddannelsesudvalgets betænkning nr. 1199 om en ny læreruddannelse.

Ved loven opdeles læreruddannelsen i en 1. og 2. del for herved dels at styrke sammenhængen mellem undervisningsfagene (linie-fagene), de pædagogiske fag og praktikken, dels at give de studerende bedre mulighed for at fordybe sig i liniefagene og det pædagogiske speciale.

Endvidere indføres et fagområde 'naturfag', som skal sikre en indføring af alle studerende i det naturvidenskabelige fagområde, og et fagområde 'historie/samfundsfag'.

Der gives endelig mulighed for, at der kan tilbydes supplerende undervisning for at sikre liniefagene et ensartet startniveau.

Ved loven fastsættes endvidere bestemmelser om nedsættelse af et seminarieråd, om lærerseminariernes ledelsesstruktur og om efter- og videreuddannelsesaktiviteter på seminarierne.

Baggrund:

Det fremgik af bemærkningerne til lovforslaget, at der ved revisionen i 1985 af den gældende læreruddannelseslov fra 1966 (jf. Lb nr. 334 af 4. juli 1985) i Folketinget blev fremsat et ønske om at iværksætte et udvalgsarbejde med henblik på en mere gennemgribende ændring af læreruddannelsen.

Undervisnings- og forskningsministeren nedsatte på denne baggrund i 1987 Læreruddannelsesudvalget (LU 87) med højskoleforstander Hans Henningsen som formand. Udvalget afgav sin betænkning, 'En ny læreruddannelse' (betænkning nr. 1199), i juni 1990. Lovforslaget bygger på denne betænkning.

Lovforslaget fik sin endelige udformning gennem vedtagelsen af en række ændringsforslag stillet af undervisnings- og forskningsministeren.

Afstemning:

Lovforslaget vedtaget enstemmigt med 125 stemmer (S, KF, V, SF, FP, CD, RV og KRF).

L 99

Forslag til lov om beskyttelse mod elektromagnetiske forstyrrelser.

Af kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff).

Fremsat skr 30/1 91	FF	1114
Lovf som fremsat	Till.A	2277
1.beh 8/2 91	FF	1860
Betænkning 14/3 91	Till.B	187
2.beh 21/3 91	FF	3673
Tillægsbet 21/3 91	Till.B	267
3.beh 2/4 91	FF	3810
Lovf som vedt	Till.C	231

Lov nr 216 af 10. april 1991.

Ordførere: (1.beh) Søren Hansen (S), Aagaard (KF), Helge Sander (V), Birthe Hansen (SF), Ernst B. Schmidt (FP), Sonja Albrink (CD), Lone Dybkjær (RV) og Inger Stilling Pedersen (KRF).

Efter 1.beh henvist til Trafikudvalget (TRU).

Efter 2.beh henvist til fornyet beh i Trafikudvalget (TRU).

Resumé:

Loven erstatter radiostøjloven (lov nr. 528 af 17. oktober 1978). Med loven udvides den hidtidige regulering til også at omfatte forstyrrelser, der kan ramme andet udstyr end radiomodtagere, f.eks. edb-anlæg, teleterminaler m.m. Endvidere udvides lovgivningen til at omfatte regler om elektroniske apparaters immunitet over for elektrisk støj. Betydelige dele af radiostøjlovens principper bibeholdes. Det gælder især principperne om forebyggelse og afhjælpning af forstyrrelser.

Baggrund:

Ved loven sikres dansk gennemførelse af EF-direktiv 89/336/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet (EMC).

Begrebet EMC er et sammenfattende begreb. Det omfatter de problemer, der er forbundet med at sikre forstyrrelsesfrihed såvel for radio-tjenester som for andet elektrisk udstyr, således at elektriske (herunder elektroniske) apparater af enhver art kan operere uden at blive forstyrret eller selv at forstyrre andre elektriske apparater. Der stilles derfor krav såvel til apparatets udstråling (mulighed for at forstyrre) som til apparatets modstandsdygtighed over for forstyrrelser (kaldet immunitet).

EMC-direktivets hovedprincip er, at apparater, som opfylder direktivets krav, frit skal kun-